

УДК 343.137.5

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.3.51>

ВЗАЄМОДІЯ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ІЗ ОРГАНАМИ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ

Смельянов Р.О.,

*доктор філософії за спеціальністю 081 «Право»,
доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності
та інформаційної безпеки
факультету № 3*

Донецького державного університету внутрішніх справ

Смельянов Р.О. Взаємодія оперативних підрозділів із органами досудового розслідування під час проведення обшуку.

У статті досліджено правову та організаційну основи взаємодії між слідчими та оперативними підрозділами під час досудового розслідування, зокрема в контексті проведення обшуку. Визначено поняття взаємодії між слідчими та оперативними підрозділами. Зроблено висновок про те, що це узгоджена діяльність слідчих (дознавачів) та оперативних підрозділів органів Національної поліції, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань та інших уповноважених структур, яка спрямована на ефективне виявлення, документування, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, а також забезпечення належного доказування в кримінальному провадженні. Встановлено, що така взаємодія є невід'ємною умовою ефективного виявлення, документування та припинення кримінальних правопорушень. Акцентовано увагу на процесуальних та фактичних аспектах координації дій між учасниками кримінального провадження під час проведення обшуку. Звернено увагу на тому, що в умовах правового режиму воєнного стану, зокрема під час повітряної тривоги довготривале проведення обшуку є вкрай небезпечним, саме тому допомога оперативного працівника є не аби як важливою. На підставі аналізу норм Кримінального процесуального кодексу України та практики Верховного Суду, було визначено типові порушення, які допускались під час залучення оперативних працівників до проведення обшуку. Зокрема до таких порушень було віднесено проведення цієї слідчої (розшукової) дії неуповноваженими особами або без належного документального оформлення їхньої участі. У статті підкреслюється важливість фіксації участі оперативних працівників у протоколі обшуку, а також необхідність чіткого визначення ролей кожного з них. Обґрунтовується доцільність внесення змін до КПК України щодо розширення повноважень оперативних працівників на участь у проведенні обшуку за умови обов'язкової присутності слідчого. Зроблено висновок, що така законодавча ініціатива сприятиме уніфікації процесуальних норм, забезпеченню належної доказової бази, а також покращенню оперативності та результативності проведення цієї слідчої (розшукової) дії. Запропоновані зміни мають потенціал посилити ефективність протидії злочинності через покращену взаємодію органів досудового розслідування та оперативних підрозділів.

Ключові слова: досудове розслідування, слідчий, оперативний працівник, взаємодія, слідчі (розшукові) дії.

Yemelianov R.O. Interaction between operational units and pre-trial investigation authorities during the execution of a search.

The article explores the legal and organizational foundations of interaction between investigators and operational units during pre-trial investigations, with particular focus on the execution of searches. The concept of interaction between investigators and operational units is defined as coordinated activities of investigators (inquiry officers) and operational units of the National Police, the Security Service of Ukraine, the State Bureau of Investigation, and other authorized agencies, aimed at effectively detecting, documenting, preventing, and solving criminal offenses, as well as ensuring the proper

evidentiary support in criminal proceedings. It is established that such interaction constitutes an essential condition for the effective detection, documentation, and prevention of criminal offenses. The article emphasizes both procedural and practical aspects of coordinating actions among participants in criminal proceedings during the execution of a search. Special attention is paid to the challenges arising under the legal regime of martial law, particularly during air raids, when the prolonged conduct of searches becomes extremely dangerous — thereby underscoring the critical importance of operational officers' assistance. Based on an analysis of the provisions of the Criminal Procedure Code of Ukraine and the case law of the Supreme Court, the article identifies common violations committed during the involvement of operational personnel in search procedures. These include conducting this investigative (detective) action by unauthorized individuals or without proper documentation of their participation. The article highlights the importance of officially recording the participation of operational personnel in the search protocol and the necessity of clearly defining their roles. The expediency of amending the Criminal Procedure Code of Ukraine is substantiated, particularly with regard to expanding the powers of operational personnel to participate in searches, provided that an investigator is mandatorily present. It is concluded that such legislative initiatives would contribute to the unification of procedural norms, ensure an adequate evidentiary framework, and improve both the efficiency and effectiveness of this investigative (detective) action. The proposed amendments have the potential to enhance the overall effectiveness of crime prevention through improved cooperation between pre-trial investigation bodies and operational units.

Key words: pre-trial investigation, investigator, operational officer, interaction, investigative (detective) actions.

Постановка проблеми. У сучасних умовах боротьби зі злочинністю важливу роль відіграє ефективно та законне проведення слідчих (розшукових) дій, зокрема обшуку, який нерідко стає ключовим джерелом доказової інформації. Проведення обшуку потребує чіткої організації, координації дій та злагодженої співпраці між органами досудового розслідування та оперативними підрозділами. Відсутність належної взаємодії між цими структурами може призвести до процесуальних порушень, втрати доказів або навіть дискредитації всього кримінального провадження. Саме тому дослідження механізмів такої взаємодії, виявлення проблемних аспектів та шляхів їх вирішення є надзвичайно важливими як у теоретичному, так і в практичному вимірах. Актуальність обраної теми зумовлена необхідністю підвищення ефективності взаємодії оперативних працівників та слідчих підрозділів під час досудового розслідування та удосконалення кримінального процесуального законодавства в цій частині. Зокрема, проведення обшуку часто супроводжується складнощами у координації дій між слідчим та працівниками оперативних підрозділів, що знижує якість здобутих доказів і створює підстави для їх оскарження в суді. Незважаючи на наявність загальних положень щодо співпраці зазначених суб'єктів, на практиці залишаються неврегульованими численні аспекти комунікації, повноважень та відповідальності. Це й зумовлює потребу в науковому аналізі проблеми та розробці рекомендацій щодо вдосконалення такої взаємодії.

Мета дослідження. Метою наукової статті є комплексне дослідження особливостей взаємодії оперативних підрозділів і органів досудового розслідування під час проведення обшуку, виявлення основних проблем, що виникають у процесі такої взаємодії, а також обґрунтування пропозицій щодо підвищення ефективності співпраці між цими суб'єктами в межах кримінального процесу.

Стан опрацювання проблематики. Проблемні питання організації взаємодії слідчих і оперативних підрозділів Національної поліції України під час кримінального провадження були предметом дослідження таких науковців, як В.С. Бондар, О.П. Бойко, С.С. Барган, І.В. Кубарев, О.Ф. Кобзар, О.Г. Литвиненко, А. Нечваль, В.В. Рогальська, К.О. Чаплинський, Н.П. Черняк та ін.

Виклад основного матеріалу. Розслідування будь-якого кримінального провадження це спільна діяльність слідчих, дізнавачів, прокурорів, експертних служб та оперативних працівників. Їх діяльність спрямована на взаємодію один між одним задля швидкого і ефективного розкриття та розслідування кримінальних правопорушень

Погодимося із тим, що однією із складових ефективної протидії кримінально-протиправним проявам у сфері національної безпеки є чітка й узгоджена взаємодія між слідчим та оперативними підрозділами, оптимальне використання наявних можливостей, оперативних позицій, сил і засобів [1, с. 97].

Під взаємодією, розуміється взаємний зв'язок між предметами у дії, а також погоджена дія між ким-, чим-небудь [2], тобто спільна робота певних суб'єктів для досягнення загального результату.

Взаємодія – це філософське поняття, одна із загальних форм взаємозв'язку явищ і предметів, сутність якої полягає в зворотному впливі одного предмета чи явища на інший [3, с. 8].

Для слідчого взаємодія це реальна необхідність по кожному кримінальному провадженню й можливість всебічного дослідження обставин вчинення кримінального правопорушення, а не тільки закріплення й перевірки фактичних даних. Тому необхідність взаємодії може виникнути в будь-який момент досудового розслідування, зокрема, під час призначення та проведення обшуку [4, с. 293].

Взаємодія ґрунтується не просто на впливі одного суб'єкта на іншого, а на розумінні необхідності співпраці задля досягнення спільної мети. У процесі такої взаємодії суб'єкти не лише координують свої дії, а й можуть змінювати власні якісні характеристики, адаптуючись до нових умов і вдосконалюючи свої можливості в результаті спільної діяльності [5, с. 305].

Взаємодія органів досудового розслідування з оперативними працівниками – це узгоджена діяльність слідчих (дознавачів) та оперативних підрозділів органів Національної поліції, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань та інших уповноважених структур, яка спрямована на ефективне виявлення, документування, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, а також забезпечення належного доказування в кримінальному провадженні.

Основним завданням взаємодії органів досудового розслідування Національної поліції України з іншими структурними підрозділами апарату центрального органу управління поліцією, міжрегіональними територіальними органами Національної поліції та їх територіальними (відокремленими) підрозділами, територіальними органами поліції та їх територіальними (відокремленими) підрозділами є запобігання кримінальним правопорушенням, їх виявлення та розслідування, притягнення до встановленої законодавством відповідальності осіб, які їх учинили, відшкодування завданої кримінальними правопорушеннями шкоди, відновлення порушених прав та інтересів фізичних і юридичних осіб [6].

І.В. Кубарев та С.С. Барган зазначають, що сьогодні система процесуальних, тобто врегульованих кримінальним процесуальним законодавством, форм взаємодії слідчого й оперативних підрозділів складається з такого:

- 1) доручення слідчим оперативним підрозділам проведення слідчих (розшукових) дій;
- 2) доручення слідчим оперативним підрозділам проведення НСРД;
- 3) доручення слідчим оперативним підрозділам проведення оперативно-розшукових заходів [7, с. 48].

Інші науковці, до процесуальних форм взаємодії, які найчастіше використовуються в процесі розслідування правопорушень та прямо чи опосередковано зазначаються в КПК України, відносять:

- надання слідчим доручення проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідному оперативному підрозділу;
- надання оперативними підрозділами допомоги слідчому при проведенні окремих слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій;
- право слідчого доручати оперативному підрозділу виконання заходів забезпечення кримінального провадження;
- право слідчого доручати оперативному підрозділу встановлення місцезнаходження підозрюваної особи, яку оголошено в розшук [3, с. 14].

Справедливо зазначає А. Нечваль про те, що взаємодія слідчого та оперативних підрозділів у кримінальному провадженні – це заснована на законах та підзаконних нормативно-правових актах, а також спільності завдань діяльність, яка передбачає ефективне використання правових заходів, сил, форм, методів і засобів, спрямованих на ефективне розслідування та запобігання кримінальним правопорушенням [8, с. 337].

Погодимось із К.О. Чаплинським про те, що важливим елементом організаційної взаємодії у кримінальному провадженні є складання плану [9, с. 254]. Зазначене є вкрай важливим у контексті обшуку оскільки, ця слідча (розшукова) дія спрямована на виявлення та вилучення певного майна, предметів чи речей, і тому, для досягнення його результативності дії кожного учасника обшуку мають бути скоординованими. Проте, як і будь-яка інша слідча (розшукова) дія обшук

може бути проведений із допущенням певних помилок, які в подальшому можуть спричинити недопустимість доказів отриманих в результаті обшуку.

Так, О. Кабанець зазначає, що одним із процесуальних порушень, допущених стороною обвинувачення під час проведення обшуку, є його проведення «неуповноваженими особами», а саме:

- проведення обшуку оперативними працівниками; проведення обшуку та складання відповідного протоколу слідчим/прокурором із групи слідчих/прокурорів, який не вказаний в ухвалі слідчого судді;
- залучення слідчим/прокурором до проведення обшуку інших осіб; необхідність визначення в ухвалі слідчого судді конкретної особи, якій надається право на проведення обшуку;
- компетенція слідчого судді щодо визначення суб'єктного кола учасників обшуку;
- обов'язок слідчого судді перевірити повноваження особи (слідчого/прокурора), яка звернулася із клопотанням про надання дозволу на проведення обшуку [10].

Аналізуючи зазначене, варто відмітити, що кримінальний процесуальний закон чітко визначає коло осіб, які мають право бути присутніми під час проведення такої слідчої (розшукової) дії, а також однозначно вказує на те, що обшук уповноважені проводити винятково слідчий або прокурор, яким таке право надане ухвалою суду [8, с. 336].

Так, у ч. 1 ст. 236 КПК України зазначено, що ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана слідчим чи прокурором. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в обшуку має право запросити спеціалістів [11].

Однак на практиці поширені випадки, коли безпосередньо слідчий або прокурор обшук не проводять, а доручають його проведення оперативним працівникам. Положення п. 3 ч. 2 ст. 40 КПК України про наявність у слідчого права доручати проведення слідчих (розшукових) дій оперативним підрозділам в даному випадку не підлягає застосуванню, оскільки прямо суперечить вимогам закону щодо порядку проведення обшуку [8, с. 336].

Як убачається з ухвали слідчого судді Галицького районного суду м. Львова від 10 листопада 2016 року дозвіл на проведення обшуку у квартирі АДРЕСА_2, було надано слідчому СВ Галицького відділу поліції ГУ НП у Львівській області ОСОБА_10. Тобто, саме ОСОБА_10 згідно умов дозволу був уповноважений на проведення вказаної слідчої дії. Незважаючи на це, обшук у житлі ОСОБА_6 23 листопада 2016 року фактично був проведений оперативним підрозділом Карпатського управління кібер поліції ГУНП України у Львівській області без участі слідчого ОСОБА_10 [12]. У зазначеному рішенні суду вбачається явне порушення вимог кримінального процесуального законодавства, оскільки слідчий навіть не був присутнім під час обшуку.

Аналогічне рішення прийняла Колегія суддів у Постанові Верховного суду від 06 грудня 2021 року у справі № 663/820/15-к, де було зазначено, що з підстав визнання недопустимим результатів обшуку було те, що він був проведений оперативним працівником за дорученням слідчого [13].

Проте, у судовій практиці є й інші рішення стосовно цього питання. Так, у постанові Верховного суду від 31 березня 2021 року зазначалось наступне: сторона захисту, вказувала на те, що обшуки транспортного засобу «Nissan X-Trail», квартири АДРЕСА_3, а також освідування особи проведені не слідчим, а оперативним співробітником ОСОБА_12. Верховний Суд не погоджується з такими твердженнями захисту, оскільки з матеріалів кримінального провадження видно, що протоколи за результатами вказаних слідчих дій складено слідчим ОСОБА_13, який здійснював досудове розслідування, а оперуповноважений ОСОБА_12 був їх учасником, про що відповідно міститься відмітка у згаданих протоколах та підпис учасників слідчих дій. При цьому апеляційний суд, дослідивши відеозаписи проведення обшуків, дійшов обґрунтованого висновку про те, що обшуки проведені саме слідчим і під його керівництвом, а оперативні співробітники виконували вказівки слідчого. Участь оперативного співробітника під час проведення слідчим слідчої дії та виконання таким співробітником доручень слідчого не вказує на те, що ця дія проведена неуповноваженою особою, оскільки організація проведення слідчої дії, залучення її учасників, які необхідні слідчому для проведення такої дії і які, зокрема, допомагають слідчому провести слідчу дію, покладається на розсуд останнього, в межах його компетенції з урахуванням складності і обсягу слідчої дії [14].

Також, у постанові ККС ВС від 03.10.2023 Суд зробив такий висновок: «...висновок про недопустимість протоколу обшуку суди обґрунтували тим, що обшук фактично здійснювали кілька осіб (в тому числі оперативні співробітники), службове становище яких, їх статус та повноважен-

ня на проведення даної слідчої дії нічим не підтверджені. Суд не погоджується з цим аргументом. Спірний обшук проводився слідчим за участю спеціаліста, прокурора, понятих та оперуповноважених. Залучення співробітників оперативних підрозділів для проведення процесуальних дій має організаційний характер і не потребує прийняття процесуального документа у виді письмового доручення» [10].

Окрім цього, у постанові Верховного суду від 16 лютого 2022 року колегія суддів вирішила вважати передчасними висновки про визнання протоколу обшуку недопустимим доказом. Так, колегія суддів не погоджується з висновком суду апеляційної інстанції про недопустимість результатів обшуку у зв'язку з тим, що, як зазначено в ухвалі цього суду, «згідно до відеозапису, вказаний обшук фактично проводили оперативні співробітники, саме вони знайшли грошові кошти, що інкримінуються ОСОБА_6. При цьому, ухвалою слідчого судді дозвіл на такі дії розповсюджувався лише на слідчих в кримінальному провадженні... Будь-якого доручення на проведення обшуку оперативним співробітникам надано не було». Верховний Суд неодноразово зазначав, що виконання ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи покладається особисто на слідчого чи прокурора і не може бути доручене відповідним оперативним підрозділам. Проте, у цьому кримінальному провадженні, згідно з протоколом обшуку, слідча (розшукова) дія проводилась старшим слідчим Дніпровського УП ГУНП в м. Києві ОСОБА_12 за участю ОСОБА_6, ОСОБА_11, в.о. начальника Держспоживінспекції м. Києві ОСОБА_8, прокурора ОСОБА_13, спеціаліста ОСОБА_14, працівників УЗЕ в м. Києві ОСОБА_15, ОСОБА_16, понятих ОСОБА_17 та ОСОБА_18. Залучення співробітників оперативних підрозділів для проведення процесуальних дій є формою взаємодії слідчих органів та органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, має організаційний характер і не потребує прийняття процесуального документа у виді письмового доручення [15].

Отже, як бачимо із зазначених рішень суду участь оперативних працівників під час обшуку та безпосереднє відшукування ними тих речей, які зазначені в ухвалі суди розцінюють, як одну із форм взаємодії.

Виходячи з того, що ініціатором інформації про необхідність проведення обшуку є оперативний працівник, ми вважаємо, що його залучення до безпосереднього проведення цієї слідчої (розшукової) дії буде відігравати важливу роль. Обґрунтовуючи свою позицію варто зазначити, що обшук фізично та морально складна слідча (розшукова) дія, яка потребує спеціальних знань, оперативного реагування у обстановці та ретельної підготовки. Оперативний працівник, як правило, більш обізнаний у матеріалах провадження, які стали підставою для проведення обшуку, він збирає агентурні відомості, проводить негласні заходи, знає схеми, осіб, зв'язки тощо, саме тому, його досвід дозволяє припускати, де саме можуть бути приховані докази, розміщені схованки, цифрові носії чи заборонені предмети. Переконані, що така форма взаємодії спростить роботу слідчого та зекономить час на проведення обшуку. Також варто наголосити на тому, що в умовах сьогодення, проведення обшуків під час повітряної тривоги є вкрай небезпечним для життя усіх учасників цієї слідчої (розшукової) дії, через що його довготривале проведення є не бажаним. Саме тому залучення оперативних працівників до безпосереднього проведення обшуку буде позитивним аспектом та сприятиме не лише його результативності, а й швидкості проведення.

При цьому не варто знецінювати роль слідчого під час проведення обшуку, оскільки його роль під час проведення цієї слідчої (розшукової) дії також є вкрай необхідною. Окрім того, що слідчий уповноважений звертатись до суду з клопотанням про отримання дозволу на проведення обшуку та законодавчо на нього покладається обов'язок безпосередньо проводити та процесуально оформлювати цю слідчу (розшукову) дію. Оперативний працівник не має таких повноважень – він лише виконує доручення або супроводжує дії слідчого під час обшуку. Також, слідчий несе персональну відповідальність за законність проведення обшуку, дотримання прав та законних інтересів усіх учасників обшуку.

Щодо оформлення протоколу обшуку, варто звернути увагу на рішення суду, в якому було визнано недопустимим доказом результати обшуку в помешканні, оскільки слідчу дію проводив не слідчий, а оперативні працівники, яких не зазначено у протоколі, з порушенням визначеної законом процедури [16]. Аналізуючи зазначене рішення, варто наголосити на тому, що під час взаємодії слідчого та оперативних працівників під час обшуку, на початку його проведення необхідно зазначити усіх присутніх, в тому числі оперативних працівників із обов'язковим внесенням їх даних до протоколу слідчої (розшукової) дії. Окрім цього, доречним буде наголосити на тому,

які функції буде виконувати оперативний працівник під час обшуку в рамках взаємодії та допомоги слідчому.

Погодимося із тим, що під час взаємодії слідчого з оперативним працівником у процесуальній формі при розслідуванні кримінальних правопорушень важливе значення має наявність контакту між цими працівниками, що дозволяє ґрунтовно вивчити наявні оперативні матеріали та спільно розробити план їх реалізації. Така форма взаємодії дозволяє вчасно запобігати тактичним помилкам і прорахункам, виокремлювати найбільш перспективні напрями подальшої роботи [9, с. 252].

Підтримуємо думку про те, що ефективна взаємодія слідчого та оперативних підрозділів є ключовим фактором успішного протистояння злочинності. Для досягнення цієї мети необхідно постійно працювати над усуненням існуючих проблем та впровадженням нових підходів. Лише за умови тісної співпраці та взаєморозуміння можна забезпечити ефективне розкриття та розслідування кримінальних правопорушень та захист прав і свобод громадян [17, с. 68-69]. Вважаємо, що особистий контакт слідчого та оперативного працівника є одним із ключових факторів успішної взаємодії.

Висновки. Взаємодія слідчого та оперативного працівника є необхідною умовою ефективного досудового розслідування, особливо під час проведення обшуку, оскільки ця слідча (розшукова) дія потребує чіткої координації між усіма залученими особами. Така взаємодія має не лише організаційний, а й процесуальний характер, що врегульовано положеннями КПК України та іншими нормативно-правовими актами, які визначають конкретні форми співпраці, зокрема доручення проведення гласних та негласних слідчих (розшукових) дій тощо. Проте аналіз судової практики свідчить про відсутність однозначного підходу до участі оперативного працівника в обшуку. Однак у окремих рішеннях Суд визнає, що участь оперативників допустима, за умови що вони діють під керівництвом слідчого і їх участь задокументована у протоколі. Враховуючи зазначене, нами пропонується внести зміни до кримінального процесуального кодексу України в частині розширення повноважень оперативних працівників в рамках виконання доручень слідчого в порядку ст. 40 КПК України. Вважаємо за доречне додати до вказаної статті пункт, що стосується можливості безпосереднього проведення оперативними працівниками обшуку, проте виключно в присутності слідчого.

Окрім цього, на нашу думку, задля уникнення суперечностей між нормами кримінального процесуального кодексу України, доречним буде розширити коло суб'єктів, які уповноважені виконувати ухвалу про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи. Так, до таких суб'єктів, як прокурор і слідчий пропонуємо додати оперативного працівника.

Переконані, що зазначена пропозиція унормує неврегульованість питання легальної участі оперативних працівників під час проведення обшуків та зробить їх взаємодію із слідчими більш ефективною, а розгляд кримінального провадження швидким та об'єктивним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бондар В.С. Взаємодія слідчих та оперативних підрозділів під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи у кримінальних провадженнях, підслідних органам безпеки. *Нове українське право*. Вип. 5. 2024. С. 96-106.
2. Портал української мови та культури «СловникUA». Поняття «Взаємодія». URL: <https://slovnyk.ua/index.php?swrd=%D0%B2%D0%B7%D0%B0%D1%94%D0%BC%D0%BE%D0%B4%D1%96%D1%8F>.
3. Організація взаємодії підрозділів Національної поліції під час проведення досудового розслідування: навч. посібник / О.П. Бойко, О.Ф. Кобзар, В.В. Рогальська, Н.П. Черняк. Дніпро: ДДУВС, 2017. 84 с.
4. Черняк Н., Кіянця В. Актуальні проблеми взаємодії слідчих з оперативними підрозділами під час призначення та проведення обшуку. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 1. С. 291–298. URL: <https://er.dduvs.edu.ua/bitstream/123456789/6569/1/28.pdf>.
5. Литвиненко О.Г., Нургалієв Є.О. Окремі питання взаємодії під час документування воєнних злочинів. *Війна в Україні: зроблені висновки та незасвоєні уроки: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (21 лютого 2025 року) /упоряд. У.О. Цмоць*. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2025. 586 с. С. 305-306.

6. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>.
7. Кубарев І.В., Барган С.С. Система процесуальних форм взаємодії слідчого й оперативних підрозділів на досудовому розслідування. *Правовий часопис Донбасу*. № 2(83). 2023. С. 45–50. URL: <https://rep.dnuvs.ukr.education/server/api/core/bitstreams/6c4926bd-1d0c-40bb-bf06-13860a2264c1/content>.
8. Нечваль А. Взаємодія слідчих з оперативними підрозділами під час проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи. *Підприємство, господарство, право*. Київ. № 11. 2019. С. 333–339.
9. Чаплинський К.О. Проблемні питання взаємодії слідчих та оперативних підрозділів національної поліції України під час розслідування кримінальних правопорушень. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*. 2022. Вип. 4(100). С. 247–258. URL: <https://luhbulletin.dnuvs.ukr.education/index.php/main/article/view/47/44>.
10. Кабанець О. Висновки Верховного Суду щодо проведення обшуку «неуповноваженими особами». 16.07.2024. URL: <https://www.hsa.org.ua/blog/visnovki-verhovnogo-sudu-shhodo-provedennia-obsuku-neupovnovazhenimi-osobami>.
11. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n2186>.
12. Постанова Верховного суду України від 29 січня 2019 року. Справа № 466/896/17. Провадження № 51-7795км18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/79601140>.
13. Постанова Верховного суду України від 06 грудня 2021 року. Справа № 663/820/15-к. Провадження № 51-2075км020. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101829915>.
14. Постанова Верховного суду України від 31 березня 2021 року. Справа № 727/8945/17. Провадження № 51-1270км20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96071404>.
15. Постанова Верховного суду України від 16 лютого 2022 року. Справа № 758/5719/16-к. Провадження № 51-5770км21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/103487334>.
16. Постанова Верховного суду України від 16 листопада 2021 року. Справа № 149/2140/19. Провадження № 51-2159км20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101584576>.
17. Котляр К., Литвиненко О. Проблеми та перспективи взаємодії слідчого з оперативними підрозділами в сучасних умовах. *Оперативно-розшукова діяльність Національної поліції: проблеми теорії та практики: матеріали Регіон. наук.-практ. конф. (Дніпро, 6 грудня 2024 р.)*. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2024. 171 с. С. 67–69.